

WK 8°

1169

a

Prěni
wěnc spěwów
za
serbsku młodosć.

Stwórty wudawk.

Płaći 10 np.

WK 8° 1169

W Budyšinje.

Cišć a nakład Smolerjec knihičišćeńje.

1908.

[W.R.
1235 A]

1. Nowe Serbstwo.

1. Nasche Sserbstwo s prócha stawa,
Stawa žiwa narodnoſć; ;
Ssylny duch nam možy dawa,
Budži ſwiatu horliwoſć;
::: Wózny kraj, kraſny raj,
Sſlawa! kóždý ſawyſkaj! :::
2. Sſerbjø krucži, młodži džeja
S nadžiju do pſchichoda,
Wyschſche hložy hrimozeja,
Wſchitke žilj ſaržuja.
Wózny kraj atd.
3. Nowe ſlónzo ſeffhadžane
Rjeńsche pruhi wupſchestrje;
Sſwobodnoſć, to ſlónzo rjane,
Kraſni njebjo Łužiske.
Wózny kraj atd.
4. Bratrowſtwo ſej ſawdawamj
W wótcžinſkich tñch wutrobach,
Jednotu ſej pſchižahamj
K dobrrom' ſkutkej w Łužizach.
Wózny kraj atd.

M. D..

2. Serbow narodny spěw.

1. Hischęże Sserbstw njeſhubjene,
Sswój ſchfit we nař ma;
Nowy duch wſcho woſlabnjene
Ssylnje poſběha;
::: Bóh je ſ nami, wjedže nař,
Njeſcheczel ſo hižom hori,
Sserbjo, Sserbjo woſtanu,
Sserbjo dobudu! :::
2. Jeno ſlóſcž ſo na nař měri,
By nař požrjela.
Njech pač ſawiſtna ſo ſchcžéri,
Njech ſo poſchiſlodža;
Bóh je ſ nami atd.
3. Saspanz žadyn poſhwaleſſi
Sſerba njeſluda,
Sſwobodny duch rjeńſchi ſerbſki
Kſchidla roſſchérja:
Bóh je ſ nami atd.
4. Sſerbow kſhwalba, ſerbſke ſlowo
Poſhemóz njeſkaſh,
Sſerbſtwo roſſylnja ſo ſ nowoh'
W krafnej Lužizh:
Bóh je ſ nami atd.

5. Sserbske pjerò nowe mjenia
Wschèdnje sapiža;
Luziza njej, pschewinjena
A žo nje podda:
Bóh je ſ nami atd.

Handrij Zejier.

3. Serbske barby.

Hłos: Naše Serbstwo z prócha stawa.

1. Bratsja, dajcže město ſpěwej,
Sšlawa! barbje wýffajcže,
Módrej, czerwnej a bělej,
Rajkuž Sserbstwo lubuje;
::: Twjerdžisna njebjessa
Sšama k njej žo pónawa. :::
2. Firmament žo módrí kražnje
W fijałkowej módrini,
Jeho barba njewuhaznje,
Pschecželow ſlub požwjecži;
::: Pschecželstwo, bratrowstwo
W naſhej barbje hordži žo. :::
3. Młodý džen, hdňž ranje žwita
S róžowatej krocželu,
S naſhej barbu ſemju twita
S luboſcžu we woblicžu;

:: Lubończa wušnawa
Naſchha barba cžeŕwjenia. ::

4. Bělu draſtu njewinoſcže
Šaſny džen̄ ſho móbleka,
S bělých ſiljow kħwalba roſcže
Twojej barbje, Lužiza! ::
:: Njewina wuſwola
Twoju barbu, Lužiza ::
5. Módra, cžeŕwjenia a běla,
Haj, to kraſna barba je;
Komuž iutroba ſho ſhrečka
Sa cžucža je mótcžinske:
:: Sawyſkaj, ſaſlinkaj,
Gſlawa! ſerbskej barbje praſ! ::

Handrij Zejler.

4. Mój statok.

1. Hdže statok mój, hdže statok moj?
Woda ſchucži po dolinach,
Lěžy ſchumja po ſkalinach,
Kwětki kćěja tu a tam,
Lubońoſcž, hdžež pohladam.
A to je ta rjana ſemja,
:: Semja ſerbska, statok mój! ::

Ḩdże statok mój, ḥdże statok mój?
Wěsch-li w kraju bohumilým
Dusche čerstwe w cžéle cžilým,
Mňzle jažne, džělawoſcž,
Pobožnoſcž a wježeloſcž?
To je Sſerbów hódný naród,
::: Mjes Sſerbami statok mój. :::

J. E. Smoleř.

5. Rajtarjo moji ludžo.

1. Nan chze mi ſtwoju khěžku dacž,
So njetsam wojač bječž;
Ja jemu praju: Najebacž!
To njemóže mi tycž;
Husarojo, haj rajtarjo,
To moji ludžo ſu,
::: Fidralala, fidražaža,
Do rajtarjow ja du. :::
2. Macž chze mje rucže woženicž
A ſkhowacž ſa helu,
To rěka: Sopu pſcheželicž —
Wo žeńtwu njerodžu;
Husarojo, haj atd.
3. Ta wówka wěščeži wójnſki cžaž
A ſonh powjeda,

Mi pač šo džije pschezo saš
Wot mojoh' fonika;
Husarojo, haj atd.

4. Džed hroš: Ty, mój khadlicžka,
Sso budžesč wěscže facž!
Ta měnju, to b'dže fermuscha,
Kaf čhzu ja sejhrawacž!
Husarojo, haj atd.

5. Haj, wojebacž šo do žwěta,
Ta wýschsche wěžy wěm:
Ta žynu šo na fonika
A praju božmje wschém.
Husarojo, haj atd.

Handrij Zejleř.

6. Mi rajtar so najlepje lubi.

1. Wot wschitkich tych wojačow blyškotatych
Mi rajtar šo najlepje lubi!
Njeh stupa pěščk w krocželach hordoscžiwych,
Wón psched nim šo malucžki ſhubi.
Pěščk wojač je dobrý a ſwoju ma czeſcž,
Wón khodži pač s brěmjenjom czežkim;
Koń smachi a rajtarja dýrbi pač njeſcž,
Koń žwěcžaty, žiwý a mózny.

2. Hdyž rajtarja pschneho wuhladam hdze,
Mi s wjekelom wutroba hraje,
Wot nasdala hižom šo pscheblyſſuje,
Sa knjesa joh' kóždžicžki ſnaje;
A s bliſka wſcho hlada na muža a brón,
A kóžde šo holicžo ſměje —
Wón nježe šo hrajo, tón nahladny koń,
Schkré pódkowa s kamjenjow drěje.
3. Haj, pschińdu-li něhdý ja do wojaſow
A ſedžu na koniku rjanym,
Dha do poła cžahnu psches horu a dol
A s pěſchkom šo njeměnjam žanym;
A bychu mi cžercži tež napſchecžo ſchli:
Strach pačolo na konju nima,
Wón lecži kaž wichor, wſcho powaliwschi,
Hacž ſemja pod kopptom hríma.
4. Hdyž holszny hdze napſchecžo porajtujá
A ſwjecžimy wězny hdý cžežne,
Dha pschneho brunika ſedlam tež ja
Na wožebne cžehnjenje ležne;
A dyrbjał ja něhdý šo na žeñtwu dacž
A wophtacž holicžku lubu,
Dha dyrbi koń pode mnu ſarjehotacž
Si k wjež'lu a ſawistnym klubu.

Handrij Zejlef.

7. Strasburg.

1. O Straßburg, o Straßburg je město najrjeúſche;
::: Hlej, we nim ſ wójska wjele tam po hrjebaných je. :::
2. Tak mnohe a rjane, tež khróbke pacholo,
::: Niž maczeřzy a nanej je božmje prajiło! :::
3. Haj božmje, haj božmje, ty jara trěbne ſy;
::: Sa Straßburg, haj ſa Straßburg ſu nuſni wojažy! :::
4. Hlej, starschej tam džeschtaj pſched wýſchſchoh' býdlenje;
::: Ach wýſchſchi, luby wýſchſchi, naj' ſyna wudajcže! :::
5. Sa wjele tež pjenjes dacž ſyna njemóžu;
::: Ssyn waju ma nětk wumrjecž na krawnym
[bitwiſchcžu]! :::

K. F.

8. Rekrutski spěw.

Hłos: O Strasburg, o Strasburg je město atd.

1. Schto klincži, schto brincži fraj, wjež a město wscho?
::: Hajda, hora! refrucži tu cžahnu ſpěwajo. :::
2. Refrucži, refrucži ſu hólzhy nadobni;
::: Sa krala, fraj a prawo brón nožycž cžescženi. :::
3. Tu worjoł, tam khorhoj prjed' naž nětk ſmahuje,
::: To nasche nowe ſnamjo je nětko ryczeřſke :::
4. Trompety a róžki tak jažnje ſaklincža,
::: Do pola, wójny, zusyň wołaju pachola. :::

5. Duž božmje, duž božmje cži, lubšchi nano, dam,
::: Budž božmje, šlota macži, nětk kralej pochłucham ::
6. Cži bratsje, cži šotra tež ruku sawdawam,
::: Ade, ade! mň moji, hdvž hicž a cžahnyčž mam. ::
7. Schto hladasch, schto płaſasch, ty rjane holicžo?
::: Wschaf rjeñſhi w ſwětłej bróni twój lubň hordži ſo. ::
8. Wón ſiwa: Budž božmje! a wostacž njemóže;
::: Do rajtarjo, do pěſchlow wón rjadowaný je. ::

Handrij Zejjeř.

9. Jězdneho raňši spěw.

1. Serja wň, serja wň,
Swěcžicže mi do bitwň!
Bórsy budže truba trubicž,
Potom žiwenje mam ſhubicž,
Ja a wjele towarſchow.
2. Njeforo, njeforo
Radoſež a lóſcht minje ſo.
Wcžera 'ſhcže na hordym konju,
Dženſa ſmjercž psches broń ja ſhonju,
Zutsje w khlódnym rowje ſpju.
3. Nahle wſchaf, nahle wſchaf
Mózny, rjaný panje ſnak!

Njehordź ſo na róžowate
Twoje lizo ſybole,
Ach, te róže ſańdu wſchě.

4. A ſchto je, a ſchto je
Wſchitlich muži wjeſele?
Pod staroſcžu a bjes ſpanja
Bědža ſo wot stan'ſchi ranja,
Hacž je džení ſo dokonjal.
5. Teho dla, teho dla
Kaž Bóh ſeħze, chzu tež ja.
Wojowacž chzu khroblý, ſylný,
Panu, budže Bóh mi ſmilný,
Wumru ſ cžescžu ryčerſkej.

Handrij Zejler.

10. Padnjeny pola Sadoweje.

1. Pod Lásom rjana wjeska je,
Ma ſprawnych pachołow,
A jedyn cžahnyč dyrbjesche
Na wójnu do Čechow,
Tirala la, la, la, tirala la la la,
Na wójnu do Čechow,
2. To ſhoni jeho njewjestा
A jara plakasche;

Płacž abo njepłacž, najlubſcha,
To hinač njebudže,
Tirala atd.

3. Do Póšnanja wón docžeže,
Tam wukle khěže ſu,
Gen'ral tam ſ woſnom hlaſasche;
Mój ſyно, witaj tu!
4. Sso wuſlecz ſwoju ſuſnicžku
Nětk wſchědnii burowſku,
A woſlecz ſo montironku
Tu módrui kralowſku!
5. A hdňž bě pſchiſhlo do bitwy.
Zoh' prěnja kula wſa,
Wón padže k ſmijercži ranjeny
A ſrudnje ſawoła:
6. O towařſho, ty bratſje mój,
To lubje proſchu cže:
Liſt piſaj mi ſe Gſadowej'
A rjane božemje!
7. Ha piſaj mojej njewjescži,
So ſym ja tſeleny — —
A kaž tu proſtwu wupraji,
Wón blědy womjelny.

8. Žoh' wjesli s woſom s konjomaj
Do lazaretha ſu;
Bóh jemu cžiche lóžko daj
A poſoj pod ſemju.
9. A ruta, róže, liliye
Hnjd' nad nim roſcžichu
Wón wěcznu cžeſcž ſej dobył je
A krónu njebjefku.

Handrij Zeiler.

II. Lubka lilija.

1. Lubka lilija,
Rjenje ſaſcžeta!
Holcžo, brune, brune wóczko,
Ssyń ſo fe mni,
Radoſcž moja ſy
A duſčha we mni,
2. Hdnyž cže njewidžu
Cžerpu ſrudobu.
Holcžo, brune atd.
3. Pornjo janđzelam
Tebje pſchirunam.
4. Horjo ſazpiwam,
Hdnyž cže woſoscham.

5. Schto mi semja chze,
Ssym-li bjes tebje.

6. Bórsy wumrjecz chzyl,
Njebych tebje mél.

Handrij Zejler.

12. Swerna dżowka

1. Ja stejach horka na horje
A hladach do doła,
Ja wiđach lódź tam jěsdičz.
Na lódzi hólzow tſjoch.
2. Tón najrjeńſchi, tón najmłodſchi,
Kiž brjedža ſedžesche,
Tón mi tu žeńtwu ſlubi,
Tak młody hacz wón bě.
3. Wón sawda mi tón pjerſhczeń ſwój,
Tón pjerſhczeń ſlěborny:
„Dha wsmi, dha wsmi tón pjerſhczeń,
Tón pjerſhczeń ſlěborny.“
4. „Hdýž budže macz ſo prasheczi:
Hdże ſy jón dostała?
Dha praj ty twojej maczeri,
So ſy jón nam'kała.“

5. „Macž moju wobłhacž njemóžu,
To šo mi njelubi,
Chzu wjele radšcho prajicži:
Tón młodženž chze mje měcž.““

13. Serbska njewjesta.

1. Ssým Sserbow žerbſke holicžo,
Mi Hanka rěfaja;
::: A wjeſ'le ſebi ſpěwajo
Mam ſpěſchnoſcž do džěla. :::
2. Hdýž ſchfowroncžk ranč ſaſpěwa,
Mi ſpěwa k ſtawaju,
::: A jědu-li do džecžela,
S nim ſpěwam na pſchemo. :::
3. Na mjesu jěſdžu ſelenu,
Sſerp tupý wótsu ſej,
::: A žněju trawku roſjojtú
Na mjesu ſwětkojtej. :::
4. A hdýž ſo rucžka womacža
W tej trawje roſotej,
::: Mi pjerſchčeń mój ſo błyſkota
Na rucžy na mofrej. :::
5. Tón pjerſchčeń mam wot lubeho,
Rjaneho pachoła,

::: K nam wjecžor, hdvž šo ſaſměrko,
Mój luby pſchikhadža. :::

6. Ssym w ſymje k nowej koſchulz̄y
A k platej napſchadla;
::: Plat dawno je žno natfaný,
Plat trjebam njewjesta. :::
7. Tež pjerje je wſho wudrjene
Na dolhich wjecžorach;
::: Duž požleſchcža mam hotowe
We mojich komorkach. :::
8. Sa cžeŕwjený bant na hlowi
Chzu měcž wěnz rucžaný;
::: Macž budže cžepzow kupicž mi
Sa drohe pjenjesň. :::
9. Mi družcžicž budža holicža,
Te wjeſne towařſchki,
::: A budže kwaſna hoſczina
Pſches tſi dnj ſaſpochi. :::

14. Dželenje.

1. Sa dyrbju prjecžku daſoko,
Duž božmje, lubi pſchecželjo!
Sa ſwěrnu wam tu ruku dam
A praſu: božmje, pſchecželjo!

2. Tež tebi, luba holicžka,
Tý moja radoſć žiwjenja,
Budž božemje, budž božemje
Czi praju ſrudny, najlubſcha!
3. Wy khěže, hona fnajomne
A wſchitke ſchczežki khodžene,
Wam božemje, wam božemje
To božmje praju wutro bne.
4. O na to hórke dželenje,
Kíž krótſhi naſche wježele —
O božemje, o božemje,
Tý lubnym pſchežo ſrudne bě! —

Handrij Zejleř.

15. Božmje lubej.

1. Budž božmje, moja lubcžicžka! ::
Ja dýrbju cžahnyčž,
Wot tebje stanycž,
Na prjecžki hicž.
2. Mi ſawdaj bělu rucžicžku! ::
Ja dýrbju druhdže,
To žel czi budže;
Tý njeplakaj.

3. Sa chzu, ja du na zufy fraj :::
Měj ty ſo rjenje;
Zeli ſo ženje
Wjaz njeſchińdu.
4. Widžiſch ty hród tam na horje? :::
Nimo toh' hroda
Tam běži woda,
Kaž ſlěboro.
5. Kaž ſo ta woda njestaja, :::
Tať nječham wostacž,
A ty mje doſtacž
Nětk njemóžesč.
6. Hdýž budža twoje luboſcža :::
Kaž woda čista,
Dha dyrbisč wěſta
Pak moja býcž.

16. Khatržinka.

Narodny hłos.

1. Khatržinka ſwérna moja,
Daj ſo trochu dopomnicž,
Hdže ty mje a ja cže
::: K prěnjom' raſej :::
Sbože mějach wuhladacž.

2. Praj, hdže je tón pucžit, sčhcžežka
A hdže je to městacžko,
Hdžež ſo mój ſetfachmoj
::: K prěnjom' rafej, :::
A ſchto tehdy myſlachmoj?
3. Praj, ſchto běchu prěnje ſłowcžka,
Naju ſłowcžka bojasne,
Kíž mój ſmój rěcžaloj
::: K prěnjom' rafej :::
Ponasdala w hromadže?
4. A ſak namaj tehdom běſche,
A ſchto tehdy ſacžuchmoj,
Hdyž ſej mój wuſnachmoj
::: K prěnjom' rafej :::
Naju horze luboſcža?
5. Hdžeha je to rjane lětko
A hdže je tóh jaſny džený,
Hdžež ſo to ſpocžaſo
::: K prěnjom' rafej, :::
So naj' ſbože rjane fcže?

Handrij Zejler.

17. Hońtwarski spěw.

1. Se ſchipom a ſ profom
Pſches dol, pſches horu

S prěním ſwětłom raušchim
Hajnk je na pucžu.
La la la atd.

2. Kaž pod njebjom módrým
Kanja kraluje,
Tať po ſkalach, žlobach
S knjegom tſeler je.
La la la atd.

3. Teho je ſwět zyłý,
Hdžež ſchip dolecži,
Wjcho je dobytk jeho,
Lětať, běhaci.
La la la atd.

Handrij Zejler.

18. Serbski wojak a česke holčo.

Małoruski hłós.

1. Kuje, wuje ſ hrimotanjom
Bitwa w Šicžinje,
Prohi ſpuschcži ſe ſtyſkanjom,
Schtož tam ſ domom je;
W modlitwach pač njemylene
Ssamo wosta holčo jene,
::: Klecžo proſchesche :::

3*

2. „Ach mje, miła macži Boža,
Młodženž lubuje,
Smjercž a strachi jemu hroža,
Kak to cžěšni mje;
Zeho schfituj ruča twoja,
S jeho smjercžu pschińdže moja,
::: Kjech mi njepadnje;”“ :::
3. Wojak ſerbſki poſluchasche
Nuts tam psches woſno,
Mylitz ju ſo ſdalowasche
Rjeku woteńdžo:
„„ Schtož ta na wutrobje noſhy,
Mi tež moja Hanka proſhy —
::: Proſch tu božemko!““ :::

Handrij Zejjer.

19. Při rozpuću.

Hlōs: Hołzik dwě bělej nōžey ma.

1. We holi tam pschi roſpucžu :::
Wón ſedži dołho pod khójnu.
2. Wſchón ſmahneny tón pachol je :::
A prósčne jeho drasczenje.
3. Som' wocži džetej do dala, :::
Sso hiba ſe rta ſrudoba.

4. „„Hdże mam cže, luba, pytacži? ::
Hdże ſu mi tebje ſawjedli?
5. Ssym Čechi, Lechi pſchecžahal :::
A žanoh' ſlěda njenam'kał.
6. Če tola nihdŋ njeputſchežu, :::
Hacž na kónz ſwěta pocžahnu!“

J. W.

20. Nalětní spěw.

1. Rajka je to powjeſcž,
Nowa powjeſcž, ha ha ha,
Schtó ju pſchinofſcha?
Schkowronežk ſaſo poſa wita
Spěwajo, hdvž ranje ſwita,
Trýlom trýlom, tri tri tri,
Trýlom trýlom tri.
2. Rajz̄y ſu to hoſcžo,
Nowi hoſcžo, ha ha ha,
Čahnu wot poſdnja?
Schkóržy ſaſ na ſipje ſedža,
Sſerbski, němſki hwiſdacž wjedža:
Fijom fijom, fi fi fi,
Fijom fijom fi.

3. Kajžy ſu to heržy,
Nowi heržy, ha ha ha,
Cžahnu do dwora?
Lastojcžka ſaž hrjadu pýta,
Sswoje huſle ſ nowa ſpýta:
Widly widly, wit wit wit,
Widly widly wit.

4. Kajka je to Žěva,
Wcžipna Žěva, ha ha ha,
Schěra lěžatka?
„Wſchitko widžu“, mona woła,
„Schtož ſo w haju, polu fhowa!“
Kočulinka, kuf kuf kuf,
Kočulinka, kuf!

Handrij Zejler.

21. Na róžu.

1. S dýchom ſwiatoh' Žana
Kęžěje luboſna
:: Połna róža rjana,
Róžow kralowa; ::
Uj, ty róža najrjeńſha,
Każ ta moja holicžka!
Uj, ty róža najrjeńſha
Sa te naſche holicža.

2. Maſkojza ſo ſchéri
Połna ſ hordofcžu,
::: Sſlabje paſ ſo měri
R twojom' runjecžu; :::
Alj, th róža atd.
3. Nalika ſo puſka
S hloježku ſcheroſej,
::: Podarmo paſ kuſka,
Hacž cži runa njej'; :::
Alj, th róža atd.
4. Sſomotki drje móža
Pychu dawacž ſzej,
::: Ale kaž th, róža,
Nihdže žana njej'; :::
Alj, th róža atd.
5. Połna malva pýta
Twoja ſotra býcž,
::: Podarmo paſ ſpýta
Tebje doſcžahnyež; :::
Alj, th róža atd. Handrij Zejler.

22. Khwalba hole.

1. Kaž ſo měſta cžerwjenja,
Taſ ſo hole ſelenja,
::: Hoſla njebuđ ſazpiena; :::

W symje, w lěcže ſeleni,
Steji mi kaž njewjesta
::: W wěnžu poła wołtarja. :::

2. Módre njebjo daſoſe
Sadž do njej' roſplunje,
::: Steji na nju ſeprjenje; :::
Hoła, ſtwicžka cžichomna,
Hněwu wjedra wobara,
::: Žeho ſlobam porucža. :::
3. Ssmudži, thſchi bžlonežko cže,
Khłódki pſchestrje na tebje,
::: Kaž macž džecžo wodžeje; :::
Hoła bžlyſchi: ſawołaj,
Spěwaj, prassaj, ſapissaj —
::: Klincžo rěči; požluchaj! :::
4. Ssmólna khójza fcžejata
Praji: ja bžym lěkařka,
::: Ssrěbaj moje dýmanja. :::
Tałorž, džiwja róžmarja
Pſchemo khójcžkow wołaja:
::: Hriby tež tu roſcžeja! :::
5. Pójcze ſchcžipacž, kaſaju,
Strowu cžornu jahodu
::: A jej' ſotru bruſnižu.

W wrjóšu, moſche, paproſchu,
Pod ſelenej haſoſu
::: Džiwina je ſ hoſpodu. :::

6. Brucžki, wacžki, mrowicžki
Kublaja ſo na holi;
::: Hola pežolku bohacži. :::
Ptaki haſhy wožiwja,
Schcžercža, ſyńča, wołaja,
::: Schkręcža, kureža, hwisdaſa. :::
7. Pój do lěžnej' ſwiatnizý,
Pacholo tñ ſwobodny,
::: Stuþ do brunej' drjewiný; :::
Gswětny ropot, cžwil'wanja
Twój džení tudý njeſaža;
::: Hola mi ſo ſpodoba. :::

Handrij Zeleř.

23. Žně.

Narodny hłos.

1. Ha hdžeha nětk mi hona ſu
Se žitom žołmjate?
Ha hdžeha je to pacholo,
Kiž kłóþ by poſyklo?
2. Ha hdžeha je naſch kłóþny wěnz,
Tón žnjenijski, ſlocžany?

Ha hdžeha je ta holicžka,
Kiž byjón nawiška?

3. Won do pola, won chzemy hicž,
Hdžež schowroncžk, pozpula
Klóž wuspěwaſchtaj ſ trubjele
A nětko ſkote žně! Handrij Zejler.

24. Myslička nazymu.

1. Ha widžu-li ptacžata cžahnyicž,
Hdžiž liscžowuž ſołcži ſo ſchtom,
::: Chze myſlicžka ſobu ſo franycž,
We hwěſdach paſt výta ſwój dom. :::
2. Ha widžu-li mróčželow cžahi
Kaž ſony pucž pod njebjom jecž,
::: Hdžiž luča je płowā, haj nahi,
Chze myſlicžka kſchidla tež měcž. :::
3. Ha widžu-li ſemi ſo nižicž,
Spacž kwětku tu poſlednju hicž,
::: Chze myſlicžka ſe hwěſdam ſo bližicž,
Tam poſoja žórleſchko výcž. :::
4. Hdže, myſlicžka, ſtatoč ſwój ſtajisč,
Ty njeměrna pođrožniža?
::: Tam horča, tam ſ radoſcžu prajisč:
Nětk, nětk ſym ja ſpoſojena! :::

Handrij Zejler.

25. Wopytanje rowa.

Narodny spěw.

1. „Dobry wjecžor, macžerčka
Hdže je wascha džowcžicžka?
Trudlajdu, tralala,
Hdže je wascha džowcžicžka?”
2. „Moja džowka doma njej’,
Wona je mi wumrjela atd.”“
3. Hólczik sawrócži konika,
Rajtowasche na kerchow atd.
4. Tsi krócz kerchow wobrajt’wa,
Na jej’ rowcžku posasta atd.
5. „Schto by ty mi cžiniša,
So by mi ty wumrjela? atd.”
6. „„Schto dha na tym bžwěcže chzu?
Wjchitzh ludžo na mnje by atd.”“
7. Hólczik sawrócži konika,
Rajtowasche sažo prjecž atd.
8. Konik wjež’le ſafkafa,
Hólczik ſrudnje ſapłaka atd.
9. „„Njepłacž, njepłacž, luby mój!
Wjchaf je w bžwěcže holzow doſcž atd.”“
10. „Holzow je drje w bžwěcže doſcž,
Alle žana, kaž ty bě atd.“

26. Hancyna swěrnosc.

1. S horzej ȝylsu rjana ȝanka
Lubeho row krjepjesche,
Žarowasche ȝwojoh' ȝanka,
Róže na row ȝadžesche,
::: ȝ wopomnjenju, k dopomnjenju,
Maliki a liliye. :::
2. Połne róże k dopomnjenju
Kaž bě rjaný njebohi,
ȝ lubosnemu wopomnjenju
Móbre njesapomnicžki:
::: A te kwětki ȝu tam ȝwědky
Jeje ȝwěrnoh' wusnacža: :::
3. Prjedy dýrbja s hrubej mozu
Wutrobu mi wutorhnyčz,
Wóczko mi se ȝmjertnej nozu
Prjedy dýrbi wuhafnyčz,
::: ȝacž te cžucža, sbóžne hnucža
A tu luboscž fabudu. :::
4. Skhowacž, sarhež do wutrobý
Chžu te horze luboscža,
Žana móz a žane ſlobý
Wutupicž je njedýrbja;
::: O mój lubý, naju ȝlubý
Do wěcžnoscže wostanu! ::: Handrij Zejler.

27. Zrudna holička.

Narodny spěw.

1. Ža žym ſrudna, ſo móhla wumrjecž
Njeğměm nikom' powjedacž.
2. Se ſrudnoſcžu lehnycž khodžu,
Se ſrudnoſcžu ſtamam ſaß'.
3. Lubň mój tón daloko je
W zufym kraju na wójnje.
4. Hdy by wjedžał moje myſle,
By mje pſchischoł troſchtowacž.
5. Wón pač by mi taſle praſil:
Mjelcž wſchaf, njeplacž, holicžo!
6. Mi je tebje žameho žel,
Twojej' rjanej' rjanoſcže.

28. Wojowanje wo Iubu.

Narodny spěw.

1. Ha wýſche mi Hornjeho Wujěſda
Steji lipa ſelena,
Ha pod lipu ſydała holicžka
Rjana běla cžerwjená.
2. Ha k njej ſu ſo ſjěſdž'wali jěſdnizh,
Jěſdnizh-ſemjenjo,
Ha ſjěſdž'wali ſu ſo haj ſjěſdžowali,
Hacž ſu ſo ſwadžili.

3. Ha wadžiloj staj šo tam wadžiloj
Dwaj młodaj nadobnaj,
Ha rubałoј staj šo a kałałoј
Dwaj młodaj nadobnaj.
4. Ha jenoh' šu frubali psches licžko,
Psches licžko cžeŕwjene,
Ha druhoh' šu frubali psches włóſki,
Psches włóſki kudžerjawe.
5. „Ha to je šo stało wſcho twoje dla,
Ty rjane holicžo!“ —
„Ha kaf chze šo stacži to moje dla,
Hdyž šym tam njebyla?“
6. „Ha byla tam šy abo njebyla,
Radu šy sradžila
Ha w korežmicžy ſedžo mi ſa blidom
Pschi ſwětlym woſnjeschku.“
7. Ha mělo je holicžo ſchórzuſchfaj dwaj,
Wobaj bělaj cžorſchowaj.
Ha jedyn na bjeńtuſchfi ſrěſala,
Druhi na ſchlebjerdſki.
8. Ha ſo móhla lubeho žalbowacž,
Sswojoh' luboh' najrjeńſchoh'.
„Ha žalbij mje, holicžo, abo nježalbij,
Sswojej wſchaf mój njeb'džemoj.

9. Ha ty budžesč na mnje tu spominacž,
Hdyž b'dža mje woblečacž
Ha do teho fitela běleho,
Do wěnza rucžanoh'."

29. Piwny spěw.

1. Młyn śydamny ſo ē blidu, ::
Młyn piwa lacžni ſmny.
Schtóž pſchecželſtwo chze ſ nami měcž,
Tón njeſmě žadny ſchelma bycž,
Kiž dobre piwo ſazpi.
2. Młyn śedžimy tu ē radže ::
A takle śudžimy:
Njeh woda wjercži koleža.
Młyn pač na naſche ſpuſchcžadla
Szej puſchcžicž chzemny piwo.
3. Hdže je tón w bělej ſali, ::
Kiž piwo naliwa?
Wuj ſwólny, běloſalatny
Ze dženža muž nam witany:
Młyn chzemny karancžk wupicž.
4. Mój towarzcho, mój bratsje, ::
Ssy ty ſej ſazehſit?

Mły trubku chzemy wukuricž,
Do mróczelow bo sawalicž
A karancžk pódla wupicž.

5. Na palenz khory leži :::
Tón wówrótnjeny žwět;
Nasch jedyn lěpje rošymi,
Schto lěpschi krej, móz požylni:
Mły pijemý žwój karancžk.
6. Schtóž naſdala noſ widži, :::
Je połny ſawiſcže,
So žmy pschi naſchej worcžisni
Tak bratrowszj a wježeli
A prósdnimý žwój karancžk.
7. Kaž dolho ſtejecž budže :::
Sswět lacžny schěroki,
Njech khmigel a jecžmjeń radži bo
A mudri, duschni pacholsjo
Njech ſtrowi karancžk pija!

Handrij Zejleř.

30. Khwalba piwa.

1. Kaž wjele rěkow džejá
We kſhiwych rěčniſchcžach,
Kaž wjele wodow ſteja
We morju, we studnjach:

Dha tola wscha ta woda
Niz khanka piwa njej'
A nima žanoh' ſkoda
A možy khmjelowej'.
Duž khwalmu ſdobnje kraſnu
Tu bręcžku khmjelowu
A cžeſczmu khanu kwaſnu,
Tu rjanu zynowu.

2. Kaž rjenje wokſchewjuje
Ta žołma foruſchki,
Kaž plödnie wupyschuje
Ta woda trawniki:
Dha tola nima ducha
A nihdy piwko njej',
Je k ſpěwanju tak hľucha,
Lóſcht njewotucži ſ njej'.
Duž khwalmu atd.

3. Kaž wjele lódžow cžiſchcža
Tón khribjet wodžinu
A koła hnate piſchcža
Móz jeje ſylnoty:
Dha tola woda wschitka,
Kaž wjele možy ma,
Je žołdej žiwnoſcz židka
A ſama wutlota.

I. Duž khwalmu atd. Handrij Zejler. 3

31. Kukečanska piwaŕnja.

Hłos: Kurić trubku tobaka.

1. Kukečanska piwaŕnja

Nima w šwěcze runjecža:

Luža wodu žórli ji

S napschecža tam pſchi ſchuli.

2. W Kukezach tam ſelena

Luža je wot facžidla,

Dobru wodu k piwu da,

Dokelž je kuff huſcžiſcha.

3. Žaby w luži rjechtaja,

Hłowacžki tam lehnjeja,

Žaby wodu polepſcha,

Duž ju k piwu bjerjeja.

4. Kruwki s luže pijęja

A ta lacžna huſycežka,

Schtož tam tehdy wostaja,

Lepſchu wodu k piwu da.

5. Pacholjo a holicža

Nóžki ſej tam myjeja;

Tajka woda zydzena

Kadne piwo podawa.

6. Stare dívny, wobrucže

Mokaja tež w luži wſchě,

Deshežik pucž nuts wopłoka
A to piwko porjedža.

6. Kukecžanska piwańja,
Kajke masch ty žórleschka!
Kiž tu lužu njeſnaja,
Twoje piwko pochwala!

Handrij Zejler.

32. Khwalba kurjenja.

1. Kuricž trubku tobaka,
To je kražna dobrota,
Kuricž wulžy strove je,
To je wſchitkim wědomne.
2. Žeſcž a picž drje nujne je,
Kurjenje pak pornjo dže;
Ssam džěd, kiž poł w rowje je,
Trubku hishcze lubuje.
3. Wulžy ludžo kurjachu
Wſchitzu ſwoju trubčicžku;
Trubka mužam pſchisteji
A jich ſdebi wožebi.
4. Duschne holcžo njerodži
Wo muža, kiž njekuri,
Žehli pak ſo trubčicžka,
Požměwa ſo lubčicžka.

3*

5. Hdźe je rjeńsche towarzstwo
Hacž pſchi trubžy žolteho?
Schtóž ſej ſo mnu ſažeſli,
Je mój pſchecžel na měſcži.
6. K džěku trubka khmana je,
Lóſcht a možy poſběhnje,
A njech wjedro hroſne je,
Pacham jeno, dha wſcho dže.
7. Hdźiž ſej trubku ſapalu,
Woſtudu ſ njej ſakurju,
A tež hłódnym kintworam
Pucže ſ ſurom poſasam.
8. Hłód a lacžnoſcž njejima
Hnýdom prawoh' kurjerja;
Drěmanje tež ſacžerisch,
Hdźiž ſej jenu ſaſmalisch.
9. Ssy-li w mýſli hłubočej.
Sažeſl jeno trubku ſej;
Hdźiž ſej jenu ſaklepaſch,
Pſchipad lěpſchi doſtawaſch.
10. Schalka ſkodži najlepje,
Hdźiž tam trubka pódla je;
K piwu jenu wužehlicž,
To ſej njedaj nimo hicž.

11. Wjecžor džělo hotowe
Měrna trubka krónuje;
Schtóž ju prawje lubo ma,
Woſmje ju ſej do loža.

Handrij Zejlef.

33. Dżewjeć rjemjeslnikow a džesaty slěpc.

1. Ja ſzym tawſynt duschny khadla,
Mi njech nichtó njepſchińdže;
Džefzacž tojer mam ja w ſaku,
Tajke mólcžke zýrkwinſke.
La la hm hm atd.
2. Ja ſzym wulki muſikanta
Na ſik a na ſchkorodej;
Schtóž mje ducž a ſchkrabacž hlyſchi,
Temu wěſcže derje njej'.
La la atd.
3. Ja ſzym wuwołany lěkar,
Krej wam puſčežam ſ njeboſom,
Se ſekerzom jětra ſchczěpju,
Suby torham ſ kopołom.
La la atd.
4. Ja ſzym dobrý kupz a lhamař,
Punt a lóhcž ſam wudžělam;

Tobak po běrnischčom wonja,
Skoru sa zjymt pschedawam.
La la atd.

5. Ja zjym wubjerny haptyskar,
Kerjepki do njebjes ja mam;
Schtóž chze cžertowe měcz howno,
Temu zyloch' cžerta dam.
La la atd.
6. Ja zjym mudiy cžěžla, blidař,
Wjazh njemisnu hacž kóhcž;
Kopu deskow trjebam k stólzej,
Alle schěrschi njej' hacž kóhcž.
La la atd.
7. Jako mlynk njej' mojoh' runja;
Wot kórza pjecž běrtelow
Cžistej' muki jenu bjeru,
K temu horstku motrubow.
La la atd.
8. Ja zjym schewz tež pschedlepany,
Bróšda gratej dawa mi,
A hdvž pódusich wostacž njecha,
Se žmoču ſo pschilépi.
La la atd.
9. Ja zjym krawz po nowej modži,
To mój pschirěs poſaže;

Duschna lapka ſo mi hodži;
Dwojzy nichtó njepſchiindže.
La la atd.

10. Tačo njepſcheczel wot potu
Khodžu tež na murjerſtwo;
Tam ja furjo klepam, klepam —
Klepam klepam: klep — klep — klep.

Handrij Zejier.

34. Reja.

Pólka.

1. W jenej ruzy Hanku,
W druhej ruzy khanku
A czi herzy pódla:
To je žiwjenje.
Hancžicžka ſejhrawa,
Rjana kaž ta róžicžka,
Bórcžate, židžane
Bantu ſlētuja!
Piwko, wiňko, poľna khanka
A ta reja wjeſela,
Trubka, lubka, rjana Hanku:
To je radoſć hólcžika!
S trubcžicžku, s lubcžicžku
Hólcžik młody rejuje,

Šolicžžy, najrjeńszej
Sswojej pschiipije.

2. Tajke rjane Šanki
A te połne khanki,
Sslebora doſcž w móſčni:
To ſu kraſnoſcže!
Piſtajcže, džělajcže,
Heržy, ſa tu naſchu mſdu;
Rejku mi, ſchtucžku ji
Hrajcže najrjeńschu!
S młodoſcžu, dónž licžko fcžeje,
Lecži nóžka na rejku,
Žitvjenje ſo na naſ ſměje;
Sawyſkajm ſ radoſcžu!
S trubcžicžku, ſ lubcžicžku
Hólcžik reju poſkocži,
Roſbroji pjenježki,
Wſchitko po cžeſcži

Handrij Zejler.

35. Žabjaca pólka.

Mazurka.

1. Sswjathý Žurij, ſwjathý Žurij
Pſchiindže k luži,

Prosto bě tam, prosto bě tam
Nowych ludži;
Wołachu kwaf,
Surjo měj džaf!
Kwory kwor kwor,
Kwory kwaf kwaf,
Kwor kwaf.

2. Telko luda, telko luda
Krala nima,
Surij praji, Surij praji,
To je schkoda!
Zona a muž
Woła cžujsch, cžujsch,
Krala kwaf kwaf.
Krala mami —
Kwor kwaf.

3. S wotkal macže, s wotkal macže
Majestetu?
Surij praji, Surij praji,
Wjenujcže ju —
„Kefekfeks,
Kefekfeks!“
S luže kwaf kwaf,
Krala mami,
Kwor kwaf!

Handrij Zejler.

36. Nihdy došć.

Narodny hłos.

1. Schtó to mħħli, schtó to wěri,
Kaf šo hólcžik ē rejam cžeri;
::: Doma khromy Pěta,
Ma ſkaſańz̄y lěta, :::
A njej' nihd̄y, nihd̄y doſc̄z!
2. Kajke ſu to džiwnie fuſy,
So w tej korečnicz̄y kaž huſy
::: Hólz̄y pſchezo piſa,
Piwko ſa laž lija, :::
A njej' nihd̄y, nihd̄y doſc̄z!
3. Komu tajki khumſcht ſo džije,
So tón korečmar̄ piwo kſchcžije,
::: S rěki pſchezo plumpa,
Do picžele klumpa, :::
A njej' nihd̄y, nihd̄y doſc̄z!
4. Hd̄yž ſo hólz̄y rejwacž měrja,
Heržy hnýdom w ſkoku cžerja;
::: Wjetſchi pjenjes klinči,
Bóle truna synči, :::
A njej' nihd̄y, nihd̄y doſc̄z.
5. A te mlode hólez̄y bryſchne,
Kaf ſu te ſ tej pnychu ſpěſchne!
::: Kaž ſo ſahuſluje,

- Kežda poškaſuje, :::
A njej' nihdý, nihdý doſcž.
6. Hopša Rusja, stara Suſa,
Poběž ſ mužom! ſchto b'dže nuſa?
:: Škafaj w dobrym troſčęzi,
Suſhod toleř požcži; ::
Njech njej' nihdý, nihdý doſcž!
7. Wſchudże dołh a próſdne blaſi,
W korcžmje pſchezo poſne ſaſi;
:: Kajka je to nuſa,
Moja luba Rusja! ::
Zeno pſchezo w korcžmje doſcž! Handrij Zejler.

36. Naš njeboh džěd.

1. Nasch njeboh džěd ::
Měl je čzapku kožanu,
Tajku wulku kožmatu,
Czecžikatu, bramatu;
Kurh do njej' njezechu,
Słote putki lahnichu.
2. Nasch njeboh džěd ::
Měl je ſydom džowcžicžkow,
Wudal wſchě na ſemjanow,
Ssomocžanych knjeshkow;
Wſchitke ſ tymi putkami
Ssu ſo ſchwärnje wudali.

3. Nasch njeboh džěd ::
Měl je woła drjewjanoh',
Tón je duschnje formil ſo,
Měl tež duschnie cželatko.
S kimž ſo ſvože woženi,
Džiwne wězki naſhoní. Handrij Zejler.

38. Stary Hanč ze swojej Hilžu na Wósporskim hermanku.

Hanč powjeda.

1. Dwaznyh džen' haprleje
Trjechi hermanek Wósporffsi,
Najrjeńschi tón měšaz njeje,
Gsněh a blóto wobradži.
2. Tola pak ſo wjele luda
K hermankej tam namaka,
Někotry tam stejo huda,
Wjele k pschecžinjenju ma.
3. Ja ſej najprjed' poprjanz kipich,
Tón bě ſłodki ſawěscze,
Tež ſa kroſchik cžistoh' wupich,
W Wósporffu je wjeſele.
4. Kajke ſlepe njenadžiwschi!
Trjechich wuja Borshežanskoh' —
Suby Hilži ſaprajiwski,
Zaſeník pokasa mi joh'.

5. *Hilža radž njevidžesche,
So ſ nim ſchleńčku wupicž džech.
Wurěcžecž mi ſ mozu chžysche;
Ale krjepka njej' wschaſ hrěch.*
6. *„Wujo, tam w tej wulkej khěži,
Tam, hdžež nimo pſchischoł ſy,
Rołbaža tam wonka leži,
Wupij ſchleńčku khimjelžy.*
7. *„Sa tam krjepku hiſhčže ſměju,
Pój, a daj ſej porjedžicž —“
„Nó dha! kaf ſo kuf ſo ſhreju —
Njemóžach cže wužlědžicž.““*
8. *„Masch dha něſchto na pſchedanju,
Abo ſy 'žno rošpſchedaſ?“
„Sa mam cžaſ nětſ ſ kleskowanju,
Ssym ſo něſchto wuhněval!““*
9. *„To by cžepi! je dha něſchto
Radžilo ſo wopaki?
Wujo, ja býč njevidžiſ ſchto
K hněwej dženž cže nawabi.“*
10. *„Poſl'chaj! — wschitke ſwětne kublo,
Kmotsje, je wschaſ ſachodne —
Ale njefnicžomne hrjeblo
Moja Hańža wostanje.*

11. Hlaj, duž dženž ta stara ſowa
Wucžeri mje ſo koſolom —
Poſl'chaj! A 'ſchcže ſa mnui woła:
Pſchicžer kruwicžku mi dom!
12. Ža ſo pocžach na nju hórschicž,
Njeiſhym hewaf ſwadliwym,
Alle wona wě mje stróžicž,
Sežeže ſebi drjewjanzy.
13. Pufi ſo tajkim drjewom bola
— Ža drje ſo jej' njebojach —
Alle na poſledk ſo tola
Š koſolom prjecž ſchleprowach.
14. Tón mi wopak roſymlische,
Hdyž jom' ſchtryk wſach ſe ſchije,
Druhu wěz ſej pſchemyſlische,
Alle niž na pſchedacže.
15. Wón ſo ſo hródže njehibasche,
Hacž jom' Hańža woſuch da,
Na pucžu ſo ſapjerasche,
Njechaſche do Wóſporka.
16. Pſchiwjasany k radnej khěži,
Njepſchestany mjafotacž,
Pſchi najrjeńschej trawje leži
Khłóſchcži djaß a nachze žracž.”“

17. Došč jich ſej joħ' wobħlað'wachu,
Žadħn wjele njeħadži,
Gbēħaħu a wobmaß'wachu —
Zenitna r-weso njewaži.
18. Stara žónska f' Delnjoh' Hbjelška
Wóżom nortow napoda,
Na pożledk ta' kawka helska
Widži — so ma koſola.
19. Taħo ton, kiž tamle ġwacži,
Schéßnak ūadži — wbohi nan —
Pschiindże, „ſchto ton kóſlik płačzi?“
Pschellepanj Kulowęžan.
20. „„ Hlaj, ja k' żancžużu żanza trjebam,
Bratsje, nort czi sa njoh' dam;
Mlyħlisħu żebi, so cze sjebam?
Sswědomje ma Kulowęžan!““
21. „Lěž mi f' wocżow!“ k' njemu praju —
„Tam je stražnik (waixħta), hladaj ſo,
Kulowęžanow dawno snaju,
Ssu mi leżni herzojo!“
22. Wón da żebi f' dobrym radžicż.
Nicżo wjele njepraji,
Noċċujsche ſo so minn swadžicż,
Wocži troċċu wuwalis.

23. Tsi krócz wočol' kósla džesche,
Wobhlada ſej prawje joč',
Bórbotajo ruku ſběže,
Scžini kſchiwe kolesko.
24. Potom tolſty riþb ſo ſhubi,
Na njoh' dale njehladam.
Kmótsje, dörtk mi teži w hubi,
Hdyž na kósla ſpominam.
25. Wbohom' žatku njebeče derje,
W blóčje ſo tam walesche —
Pſchińdže muž, kiž kože bjerje:
Bratsje, tón ma ſežinjene.
26. Po leńcžk f mudrej žonje běžo,
Dolho ſo tam njeſomdžach,
Alle, wupſchestrjewſchi ležo,
Kósla ſažo namakach.
27. Wſach joč' nětk a ſwoje ramjo,
Dach ſo ſi nim do dréjenzy.
Tu masch ſwětnych wězow ſnamjo!
Wupij! Kapb je pſchedath.
28. Tak mój wuj mi powjedasche,
Wbohi, wón ma njeſbože —
Srudny f ſwojej Hanži džesche,
Zeno ſo ſej njeſrydnje!

Pokazar̄.

	Strona
Bratſja, dajc̄je město ſp̄ewej	3
Budž božmje, moja lubcžicžka	16
Dobry wjecžor, macžerčka	27
Dwazn̄ty džeń haprleje	44
Ha džeha nětk mi hona ſu	25
Ha widžu=li ptacžata cžahnycž	26
Ha wysche mi Hornjeho Wujěſda	29
Hdže statok mój	4
Hiſhc̄je Sſerbſtvo njeshubjene	2
Ja dýrbju prjecžku daloko	15
Ja stejach horka na horje	13
Ja ſym tawſynt duschn̄y khadla	37
Ja ſym ſrudna, ſo móhla wumrjecž	29
Kajka je to powjescž	21
Kaž ſo města cžerwjenja	23
Kaž wjele rěkow džeja	32
Kukcžans̄ka piwařn̄ja	34
Kuricž trubku tobaka	35
Khatržinčka ſwérna moja	17

	Strona
Lubka lilija	12
Mn̄ sydamī ſo f blidu	31
Man chze mi ſwoju khežku dacž	5
Nasch njeboh džed	43
Nasche Sſerbſtwo ſ prócha ſtawa	1
O Straßburg, o Straßburg	8
Pod Lajom rjana wjessa je	10
Ruje, wuje ſ hrimotanjom	19
Sswjath Žurij	40
Schto klineži, schto brineži kraj	8
Schtó to myžli, schtó to wéri	42
Szym Sſerbow ſerbſke holicžo	14
W holi tam pſchi roſpucžu	20
W jenej ružy Hanču	39
Wot wſchitlich tych wojaſow blyſſotatych	6
S dyčhom ſwjatoh' Žana	22
Serja wñ, ſerja wñ	9
Se ſchipom a ſ prokrom	18
S horzej ſyłsu rjana Hanča	28

